olli maksta; agga ta ei ſanud ilma kartuhwli warrata ellada. Wiis laſt tahtſid iggapääw ſüa, ja Anna, Kristohwri naene, panni immeks, et lapſed ennam ſöid, kui nemmad issе. Kristohw, kes targem, näitis temmale, kuida lapſed weel piddid kaswama, ja seks ka söma, agga temma jo täis kaswand olli. Anna ſai ſeſt arro, ja ep olnud ennam murres. Temmal olli taſſane meel; ja mis ta ſündimiſeſt ei ſanud, ſedda ta olli öppinud Kristohwri käeſt, ſeſt Kristohwril olli ikka rahholine meel, ja rahwas, kes tedda ſepärraſt naerſid, hüüdſid tedda: „Loppa lappa.“ Agga temma mötles: pilkage peäle; jooksmiſeks ei maksa kerme olla; ſaab nähha, kellele öigus jääb. Need, kes keige ennamiste temma taſſanduſeſt ja kannatuſeſt pahhandaſid, ollid temma öe mees ja temma ödde. Kadrina ütles: „Anna ei ſa polegi ni paljo pöllole kui minna; pühhapäwal ei liguta temma kät, ja ſiiski ellawad nemmad ommal kohhal

kui rikkad; meie agga peame igga pääw paljo waewa näggema, et agga ilma häbbita läbbi ſada.“ Et Kristohw igga pühhapäwa hommikul neile tulli ja iggakord ütles: „Sowin teile önnistud pühhapäwa“, ja ſeiſis ja peält näggi, kui wägga Öhwneri rahwas ennaſt waewaſid, ſe olli neil pahhanduſeks. Klaus ſai wahheſt kurjaks ſepärraſt, ja nende wahhel olleks töeste lahkumine ſündinud, kui Kristohw ei olleks ſelle wasto ſeisnud. „Kui tedda laupäwal ukſeſt wälja wiskame, ſiis on ta pühhapäwa hommikul jälle hakna tagga, ja ütleb: Se pääw olgo teile önnistud“, — nenda ütles Klaus pahha melega. Agga Kristohw ei wässinud ärra. „Peab kannatama“, ütles temma. „Pahha näule ei olle mul ſilmi; kurja ſannale ei olle mul körwaid; ja kui hopa karta, ſiis ruttan aegſaste ärra.“

Tänna ſiſſe tulles ſowis ta wannal wiſil head pühhapäwa. Ödde ja temma mees tännaſid tännagi pool pahha melega, pool

Eesti-ma rahwa Kalender 1859 , lk. 23